

středečního piva jsem dostal nabídku, jest-li nechci jet na exkurzi do kamenického pivovaru. Hned jsem na ní kývnul. V pátek jsem trochu nestihal a na místo srazu před Agrostrojem jsem musel popoběhnout. Autobus už stál před vrátnicí a v něm asi 8 lidí. Tak to bude dost komorní záležitost, pomyslel jsem si. Zeptal jsem se řidiče, jestli jede do Počátek a pak na Vídeň, a ten, který pochopil vtip, mi odpověděl, že jo. Jenže, rozhovor zachytil poslední dobíhající člověk, který opravdu potřeboval jet do Počátek. Nedal si to vůbec vymluvit, nechtěl vystoupit, protože si myslel, že si z něj děláme srandu, že jedeme do Kamenice. Nakonec byl udolán, a tak vystoupil a pokračoval na autobusové nádraží. Autobus se konečně rozjel a po sběru v Proseči a Ustrašíně, nastala tlačinka v uličce busu. V pivovaře se musela naše výprava rozdělit na dvě části, aby se dala exkurze zvládnout. Nepospíchal jsem, zůstal jsem jako druga, a na venkovním posezení jsem začal dvanáctkou. Všichni opatrně začali desítkou. Stačil jsem však dát dvě a už se šlo na prohlídku. Každý dostal malou skleničku ve tvaru půllitru, do které bych se styděl dát i panáka. Někteří, včetně mě, si vzali půllitry ze zahrádky. Tak jsem mohl ochutnat dvanáctku z tanku v plné míře. Nutno dodat, že se ochutnávala desítka a dvanáctku jsem si vyžádal. Nakonec se k ní nahnuli všichni. Po prohlídce byl raut. Jídlo bylo dobré, ale vážnul přísun. Na stůl se ještě nosily ty malé půllitříky se vzorky, ale každý si objednával pivo normální a tácky zůstaly netknuté. Pustila se TV s hokejem z mistrovství. Musím

řící, že byla hospoda dost plná. V deset došlo pivo - jedenáctka. V pivovaru? Já jsem pil svoje dvanáctky, proto jsem nemusel přecházet. Nakonec, když už došlo jídlo a pivo moc do krku nelezlo, zaplatili jsme, namáčknuli nás do busu a jelo se domů. Za dvě stovky bezva výlet,